

ladelse, det glæder mig, at den ærede Minister er kommen igjen, thi jeg vil udtale, at den ærede Minister i forrige Møde gjorde mig Uret. Jeg har nemlig ikke sagt, at den ærede Minister overhovedet ikke kjendte noget til disse Forhold, som han ønskede ordnede ved denne Lov. Jeg har sagt: Veed den ærede Minister, at disse Folk ikke komme til Herberger og Logishuse? og jeg kunde have tilføjet, at hvis de komme til saadanne, er det til den Slags, at de ikke meldes til Politiet. Anmeldelsespligten var efter min Betragtning den eneste Kontrol, der fandtes i det forelagte Lovforslag, og jeg talte derfor imod det. Det glæder mig at have faaet Svar, thi den ærede Minister gav mig netop Ret i sit Svar. Han sagde: „Jeg kjender noget til Forholdet.“ og jeg har kun paavist et faktisk Forhold, som jeg troede, at den ærede Minister ikke kjendte.

J. Andersen: Jeg kan slippe meget let, idet jeg kan henholde mig til den Motivering, som de to foregaende ærede Talere fra 1ste Kreds (Abler) og fra 10de Kreds (Jessen) have givet. Jeg skal derfor kun omtale et Par Udtryk, som kaldt fra den ærede 6te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Abler). Han udtalte, at han troede, at det var Forslagsstillernes Mening, at Forslaget under Nr. 13 ikke skulde vedtages; saaledes forstod jeg ham i det Mindste. Vi pleie jo ikke at have megen Udsigt til at faae de Forslag, som vi stille, vedtagne, men det synes i det Mindste i Dag, som om der var nogen Udsigt til, at der kunde blive adskillige Stemmer for vort Forslag. Han udtalte tillige, at det saa maatte være vor Mening at lovgive alene paa dette Gebet om Ublændinge eller maasse slet ikke lovgive. Jeg vil bringe i Erindring, at jeg ved 1ste Behandling tydelig og klart udtalte, at jeg meget godt kunde ønske en Omordning af hele Flytningsvæsenet og hele Arbejderforholdet, kort sagt, et Forslag som dette; men jeg vilde henstille til den høitærede Justitsminister, om han ikke vilde anse det for rigtigst at lovgive i en særlig Lov for Indlændinges Vedkommende. Jeg er af samme Mening som den ærede Ordfører, at jeg ikke kan indse, hvad Ubegagelighed der er i, at en Person gaar hen og melder sig, naar han flytter fra den ene Kommune til den anden; jeg har aldrig hørt, at der var noget Ubegageligt for Tjenestetyende i at melde sig, fordi de veed, at det er deres Pligt, at de skulde melde Afgang og Tilgang, naar de flytte fra den ene Kommune til den anden. Derimod vil jeg ikke have, at Nogen skal være fri; der er for Exempel ingen Grund til, at en Person, der kalder sig Forvalter, skal være fri for Anmeldelser, medens den, der tiltales som Forvalter, ikke er fri; ligeledes maa den, der kaldes Sævelær, melde sig, men for saa vidt han bærer Garnertitel, er han fri. Jeg kan, som sagt, ikke indse, hvorfor disse Folk i det Hele taget skulle være

fritagne. De foreliggende Forslag ordne ingen af Delene. Jeg er enig med det ærede Medlem for 10de Kreds i, at jeg kun kan se, at vi skrive en hel Del Paragrafer, som i Virkeligheden ikke ville faae nogen stor Betydning. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at de Personer, der reise omkring for at spekulere i deres Medmennefters Godtroenhed, og de Personer, der reise omkring for at slaa Folt Blader, ville nyde Gavn af disse Bestemmelser. Den ærede Ordfører fortalte os jo saaledes, hvorledes han havde havt med Personer at gjøre, der reiste omkring under det gamle Navn Handelskommiss, og som endog saa kunde erhverve Saameget, at de kunde sende Penge hjem. Det er aabenbart, at disse Personer ere af den Slags, som jeg tror, den ærede Ordfører ved 1ste Behandling kaldte de velklæbte Sabaner, og som netop reise rundt for at spekulere i deres Medmennefters Godtroenhed. Jeg skal kun tilføje, at jeg som Medforslagsstiller af disse Forslag naturligvis skal stemme for dem. Forslaget til § 24 skal jeg ikke indlade mig videre paa at forsvare. Det er kun stille, fordi der derved kunde gives ærede Medlemmer, som ere bange for, at det, naar Vædringsforslaget under Nr. 13 til § 15 vedtoges, ikke lod sig gjøre at lade § 24 blive staaende, Leilighed til at stemme denne Paragraf ud. Det er den eneste Grund, hvorfor jeg er gaet med som Forslagsstiller; iøvrigt kan jeg henholde mig til de to ærede Taleres Motivering og skal ikke opholde det ærede Thing længere.

Formanden: Det ærede Medlem misforstod det, som den 6te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Abler) yttrede før, idet denne med Hensyn til de to Vædringsforslag under Nr. 13 og Nr. 14 kun udtalte, at han ikke antog, at Forslagsstillerne af Forslaget under Nr. 13 vare stemte for Forslaget under Nr. 14. Derved oversaa det ærede Medlem for 1ste Kreds, at der ialtsald er et Medlem, der er Medforslagsstiller af begge Forslag. Dette er imidlertid nu allerede fremhævet, og jeg behøver derfor ikke at forfølge det videre.

Justitsministeren (Klein): Den ærede 1ste Landssthingsmand for 2den Kreds (Haffner) udtalte nys nogle Sætninger, som jeg tror ere fuldkommen rigtige, og det glæder mig, at de ere fremkomne ved denne Leilighed. Han udtalte saaledes navnlig, at det, som det væsentligst kommer an paa, er, at Politiet her i Landet bliver organiseret paa en saadan Maade, at det kommer i Besiddelse af de fornødne Kræfter og den fornødne Myndighed til at kunne haandhæve og udøve det Hverv, der paahviler Politiet. Jeg tager mig denne Udtalelse til Indtægt, og jeg vil haabe, at ikke blot det ærede Medlem, men overhovedet Folkerepresentationen i sin Almindelighed vil gjøre den anførte Sætning til sin, naar